

R. DELALLE, stambena zgrada u naselju »Đ. Đaković« u Sarajevu

1921; bio je povjerenik Galerije umjetnina u Splitu za grad Trogir od 1933. Objavljivao lik. kritike i osvrte u listu »Novo doba« od 1921. Autor je vodiča po Trogiru tiskanog više puta.

BIBL.: *Iz talijanske umjetnosti*, Luč, 1913—14, I; *Portret Tome Nigrisa od Lorenza Lotta u Poljudu*, Renesansa, 1921, I; *Stara umjetnost u Dalmaciji*, Novo doba, 1926, 123; *Izložba E. Vidovića* (katalog), Trogir 1936; *Trogir, vodič po njegovoj historiji umjetnosti i životu*, Split 1936; *Nova župna crkva u Kaštel-Šućurcu*, Novo doba, 1937, 140; *U spomen majstoru Radovanu*, ibid., 1940, 307; *Katedrala Sv. Lovrijenca u Trogiru*, List Biskupije splitsko-makarske, 1941, 8/3.

LIT.: C. Fisković, Trogir. Vodič po njegovoj historiji umjetnosti i životu, Obzor, 4. VIII. 1936. V. Fo.

DELALLE, Radovan, arhitekt (Slavonski Brod, 23. XII. 1935). Studirao u Zagrebu, diplomirao u Urbanističkom institutu Sveučilišta u Parizu (1972). God. 1961—66. radio u Zavodu za urbanizam grada Sarajeva, 1967—78. radi u Sarajevu i Parizu, a od 1982. zaposlen je u Urbanističkom zavodu grada Zagreba. Suosnivač je arhitektonске grupe »Z« (1969). Autor je projekata za naselje »Ciglane« u Sarajevu (1965, sa skupinom autora), novo naselje i centar u Dugoj Resi (1977, sa S. Krajačem), stambene zgrade u naselju »Đ. Đaković« u Sarajevu (1979). Izradio je generalne urbanističke planove za južni Zagreb (1973, sa N. Šilović) i Dugu Resu (1986, sa S. Krajačem). Razrađuje koncept *urbarhitekture*, tj. procesa kontinuiranoga rasta i promjena gradske sredine (sarajevsko središte Marindvor, 1964; jezgra zagrebačkoga Trnja, 1972). Prve nagrade dobio na natječajima »TRIGON 69« za urbarhitektonsku jezgru u južnom Zagrebu (1969), za naselje u Novom Sadu (1974, sa skupinom autora). Izlagao je samostalno u Zagrebu (1976) i Parizu (1979) te skupno u Zagrebu 1971, 1985. i 1989, Grazu 1969. i Trstu 1971.

BIBL.: *Urbarhitektura*, Arhitektura, 1970, 106; *Urbarhitektura* (katalog), Zagreb 1976.

LIT.: A. Pasinović, Mlada generacija arhitekata — Radovan Delalle, Tlo, 1969, 16—17. — *Ista*, Arhitektura in svoboda, Sinteza (Ljubljana), 1970, 17. — A. Levi, Sarajevska arhitekturna kronika, ibid., 1976, 36—37. — F. Križevac, Budućnost urbanog, ČIP, 1988, 424—425. D. Sek. i R.

DELFIN, Slavko, arhitekt (Murter, 10. IV. 1909 — Zagreb, 25. XI. 1983). Završio arhitekturu u Zagrebu (1940). Radio u Ministarstvu građevina Hrvatske, 1959—74. profesor na Visokoj školi za fizičku kulturu u Zagrebu. Projektira uglavnom sportsko-rekreacijske građevine koje skladno uklapa u krajolik. Izvedeni su mu plivački bazeni u Đakovu (1952) i Mostaru (1957); stadioni u Požegi (1951), Osijeku (1955), Sisku (1955), Slavonskom Brodu (1955) i Mostaru (1955); sportski centar u Makarskoj (1957) te sportski centar »Mladost« i Visoka škola za fizičku kulturu (s K. Mihaljevićem i C. Petrovićem) u Zagrebu. Izradio je urbanistički projekt sportske zone uz uvalu Zvončac u Splitu (1947) te urbanističko-arhitektonsko rješenje sportskoga kompleksa na Šalati (1961) u Zagrebu. Sudjelovao je na natječajima za plivački bazen (1936, II. nagrada) i Spomen-dom (1973, I. nagrada s M. Maretićem, N. Šegvićem i Ž. Vincekom) u Splitu, i sportsko-rekreacijski centar u Karlovcu (1964, III. nagrada).

BIBL.: *Razvoj građevina za fizičku kulturu kroz historiju*, Zagreb 1972.

LIT.: K. Ivaniš, U spomen Slavku Delfinu (1909—1983), ČIP, 1984, 392. — V. Juras, Dipl. ing. arh. Slavko Delfin, Povijest sporta, 1984, 59. D. Sek. i R.

DELFIN, Vojtjeh, arhitekt (Split, 25. V. 1921 — Zagreb, 24. XI. 1981). Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1954. Suradnik Majstorske

J. DE LUCA, hotel Maestral u Brelima

radionice D. Iblera 1955—56. Projektirao policijsku školu na Šimunskoj cesti (1958), unutrašnje uređenje društvenih prostorija Hrvatskoga narodnoga kazališta (1961), uređenje memorijalnoga dijela Ateljea Meštrović u Zagrebu (1963). Sudjelovao na natječajima za Muzej revolucije u Beogradu (I. nagrada, s G. Kneževićem, 1961), za Dom televizije u Zagrebu (1962) i Muzej Pounja u Bihaću (I. nagrada, 1963). Bio je jedan od osnivača časopisa »Čovjek i prostor« (1954) i glavni urednik časopisa »Arhitektura« (1965—70). Bivio se crtežom i akvarelom (radovi predstavljeni na posmrtnim izložbama u Zagrebu 1983. i 1991).

LIT.: T. Premrl i G. Knežević, Umro arhitekt Vojtjeh Delfin, ČIP, 1982, I. — D. Salopek, Razgovor s arhitektom Vojtjehom Delfinom, ibid. D. Sek. i R.

DELIMAR, Vlasta, likovna umjetnica (Zagreb, 31. VII. 1956). Školu primijenjenih umjetnosti završila 1977. Samostalno izlaže od 1981. U okviru postkonceptualističkih traganja služi se najčešće performansima; u središtu njezina zanimanja nalazi se položaj žene i odnos muškoga i ženskoga.

LIT.: Vlasta Delimar (katalog), Zagreb 1989. — Vlasta Delimar (katalog), Zagreb 1991.

DE LUCA, Julije, arhitekt (Iloč, 31. I. 1929). Diplomirao na Tehničkom fakultetu u Zagrebu 1954. God. 1957—61. suradnik je Majstorske radio-

V. DELIMAR, *Bez naziva*

B. DEMUR, *Spirale čitanja*

nice D. Iblera. Projektira uglavnom turističke i poslovne objekte. Veće slobodno stojeće hotelske komplekse na Jadranu uklapa u pejzaž: hoteli »Maestral« u Brelima (1965, s A. Rožićem, M. Salajem i B. Bernardijem), »Laterna« (1969), »Kristal« (1970), »Dijamant« (1975), »Pical« (1979) u Poreču, »Belvedere« u Svetom Jakovu u Dubrovniku (1983, I. nagrada). Vezu novih objekata sa starim gradskim tkivom uspostavlja stilizacijom tradicionalnih oblikovnih elemenata: hoteli »Neptun« u Poreču (1968) i »Internacional« u Rabu (1973) i poslovno-trgovački centar u Vinkovcima (1977, I. nagrada; izveden 1980). Autor je projekta stambenog naselja Kijac u Njivicama na otoku Krku (1979, I. nagrada). Sudjelovao je na natječajima za uređenje robne kuće »Nama« u Zagrebu (1956, s A. Mutnjakovićem, I. nagrada), za hotelski kompleks u Cavtatu (1959, I. nagrada) i dubrovački hotel »Libertas« (1968, II. nagrada). Izlagao je na Svjetskom bijenalu arhitekture u São Paulu (1973), a samostalnu izložbu priredio u Zagrebu (1970).

LIT.: A. Pasinović, Arhitekt Julije De Luca (katalog), Zagreb 1970. — Ž. Čorak, Uz izložbu arhitekta Julija De Luca, ČIP, 1971, 215. — Ž. Domljan, Od konvencije prema slobodi, ŽU, 1971, 15–16. — D. Venturini, Arhitektura i pejzaž. Ekološki pristup arhitekturi u Makarskom primorju, Arhitektura, 1973, 146–147. — A. Pasinović, Umjerena novost, ČIP, 1974, 253. — I. Maroević, Novo u starom u arhitekturi Hrvatske — proces interpolacije, Arhitektura, 1975, 154. — M. Ivanko, De Luca na svom tragu, ČIP, 1981, 336. — Arhitektura u Hrvatskoj 1945–1985, Arhitektura 1986, 196–199. J. M. M.

DEMUR, Boris, slikar (Zagreb, 9. VI. 1951). Diplomirao slikarstvo 1975. na Akademiji u Zagrebu (R. Goldoni), te grafiku u klasi A. Kinerta (1977); bio je suradnik Majstorske radionice Lj. Ivančića (1975–77). Nakon radova konceptualističkih obilježja, usmjerava se na tzv. primarno slikarstvo (45 poteza, 1976; Bojom nategnuto platno, 1977). Krajem 70-ih stvara radove s tekstovima (tekst kao tautološki princip i sastavni dio slike). Od 1983. pronalazi i postavlja motiv spirale kao izraz univerzalne kauzalnosti kojim postiže vrhunski spiritualni ugođaj (*Requiem in Croatia*, 1991; *Spirale čitanja*, 1992). Samostalno izlagao u Zagrebu (1977, 1979, 1982, 1984, 1985, 1986, 1988, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994), Beogradu (1977, 1978), Krapinskim Toplicama (1983), Sarajevu (1984), Rovinju (1992), Zadru (1992) i Koprivnici (1993).

LIT.: J. Denegri, Boris Demur (katalog), Zagreb 1977. — A. Hundić, Boris Demur (katalog), Zagreb 1987. — A. Marčić, Umetnik, zemlja i svemir, ŽU, 1992–93, 52–53. — Isti, Boris Demur (katalog), Zagreb 1993. — M. Lučić, Boris Demur (katalog), 1994. R.

DENEGRI, Jerko, povjesničar umjetnosti (Split, 5. IX. 1936). Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1963; doktorirao 1988. temom *Kontinuitet umjetnosti konstruktivnog pristupa: EXAT 51 — Nove tendencije (1950–1970)*. Do 1989. kustos i muzejski savjetnik Muzeja savremene umjetnosti u Beogradu, potom profesor beogradskoga Filozofskog fakulteta. Proučavao suvremenu lik. umjetnost, osobito najnovije pravce i vizualna istraživanja. Od 60-ih godina prati lik. zbivanja u Hrvatskoj. U Zagrebu je organizirao izložbe u Galeriji suvremene umjetnosti i Galeriji »Nova«. U svojoj knjizi o apstraktnoj umjetnosti dao je pregled geometrijskih i konstruktivnih nastojanja u hrv. umjetnosti.

BIBL.: *Umjetnička kritika u Srbiji i Hrvatskoj*, u katalogu: Treća decenija — konstruktivno slikarstvo, Beograd 1967; *Jedan prilog tumačenju slikarstva Julija Knifera*, ŽU, 1969, 9; *Zagrebačka škola serigrafije*, ibid., 1971, 14; *Pred jednom novom pojavom: primarno slikarstvo*, ibid., 1974, 21; *Jedan problemski raspon: od minimalnog do konceptualnog slikarstva*, ibid., 1975, 22–23; *Slikarstvo Vlade Kristla između 1952–1962. godine*, ibid., 1976, 24–25; *Fotografija kao medij umetnika* (katalog), Zagreb–Beograd, 1976; *Gorgona* (katalog), Beograd 1977; *Informel 1956–1962* (katalog), Zagreb 1977; *Problemi umjetničke prakse posljednjeg*

desetljeća, u katalogu: Nova umjetnička praksa 1966–1978, Zagreb 1978; *EXAT 51* (sa Ž. Koševićem), Zagreb 1979; *Geometrijske tendencije u hrvatskoj umjetnosti šeste decenije*, u katalogu: Jugoslovensko slikarstvo šeste decenije, Beograd 1980; *Kraj šeste decenije: enformel u Jugoslaviji*, ibid.; *Inovacije u Hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina*, Dometi, 1983, 7; *Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj*, Split 1985; *Azimut + Azimut, prve Nove tendencije*, Gorgona, Dometi, 1986, 2–3; *Oleg Hrčić*, Zagreb 1987; *Željko Kipke*, Zagreb 1991; *Druga linija kao izraz duha mjesta*, ŽU, 1991, 50. V. Fo.

DENTE, graditelj (XV. st.). God. 1425. sagradio je po narudžbi Petra Beračića crkvu Sv. Marije na gl. trgu u Gračišću (Istra), kako svjedoči natpis isklesan na pročelju. Crkva, jedna od najljepših gotičkih građevina u Istri, ima jednostavno koncipirani kvadratni prostor presvođen šiljastim svodom; profilacije otvora pokazuju osobine sjevernjačke gotike.

LIT.: B. Fučić, Petar Beračić »fundator« u Gračišću, Bulletin JAZU, 1960, 1.

DENTE, Nikola, kipar iz Venecije (XIV. st.). Oko 1372. izradio je portal dominikanske crkve u Trogiru s reljefima Bl. Dj. Marije, Sv. Magdalene, Bl. Augustina Kažotića i donatorke Bitkule Kažotić u luneti; pokazao nisku kvalitetu i stilsku retardaciju romaničko-gotičkih oznaka. Potpisao se *Magistar Nicola Dente dito Cervo de Venezia*. Pripisuje mu se kip Bl. Dj. Marije s djetetom na prijestolju iz crkve Gospe od Poišana u Splitu te ulomak gotičkog mrežišta s likovima anđela i lava koji pridržavaju štit, naknadno uzidan u opatijski dvor u Trogiru.

LIT.: C. Fisković, Skulpture mletačkog kipara Nikole Dente u Trogiru i Splitu, Prilozi — Dalmacija, 1962. — Isti, Dodiri mletačkih i dalmatinskih kipara i graditelja do XV stoljeća, Rad JAZU, 1971, 360. — I. Fisković, Gotička kultura Trogira, Mogućnosti, 1980, 10–11. I. Fis.

DENZLER, Juraj, arhitekt (Zagreb, 12. IV. 1896 — 27. IX. 1981). Studirao arhitekturu u Beču (1918–19) te u Zagrebu, gdje diplomira 1924. Radio kod H. Ehrlicha i E. Šena, potom samostalno ili u zajednici sa S. Kliskom i M. Kauzlarićem. Od 1934. do umirovljenja 1966. profesor na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. U početku njegova rada uočljivi su utjecaji V. Kovačića i bečke škole, no kasniji razvoj njegova izraza prerasta tradicionalna shvaćanja i ostvaruje se u logičnom stvaralačkom slijedu čistoćom i jednostavnošću te funkcionalnošću arhitektonskih oblika. Vrijednost njegove arhitekture uočljiva je u dispoziciji građevnih volumena, u čistoći i funkcionalnosti tlocrtnih rješenja, u modernom shvaćanju i primjeni novih materijala, te osobito u znalackoj i stvaralačkoj uporabi arhitektonskoga detalja kojemu posvećuje posebnu pozornost.

Prvo Denzlerovo djelo, palača Mikulić u Zagrebu (1924), klasično je koncipirano, no već zgradom Higijenskoga zavoda (1925, s M. Kauzlarićem) najviše je nova shvaćanja. Sa S. Kliskom gradi palaču u Preobraženskoj ulici (1929), kojom ostvaruje već potpuno novu arhitekturu u duhu funkcionalizma. Željeznički nadvožnjaci na Savskoj, Jukićevoj i Kranjčevićovoj ul. u Zagrebu (1929, s M. Kauzlarićem) djela su tehničke konstrukcije i nove konstruktivne estetike. Samostalno izvodi kapelicu na Sljemenu (1931), vrhunsko djelo naše moderne arhitekture, crkvu Sv. Duha i vodovod na Jordanovcu (1932), isusovačku crkvu u Beogradu (1933); s M. Kauzlarićem gradi Okružnu blagajnu u Zemunu (1933) a potom ostvaruje zgradu Gradskih poduzeća u Zagrebu (1933), svoje najzrelije djelo. God. 1938. izvodi restauraciju i interijer kule Kamenitih vrata u Zagrebu te više javnih i stambenih zgrada i obiteljskih kuća. Poslije II. svj. r. projektira zgradu Geodetskoga fakulteta u Zagrebu (1951), stambeni blok u Zadru (1956), obnovu staroga grada u Sisku (1966), restauraciju tvrđave Nehaj u Senju (1966) te interijer, prilazno stubište i uređenje okoliša zgrade Rektorata Sveučilišta u Zagrebu (1965–76).

Važniji su mu natječajni i drugi neizvedeni projekti: Vijećnica na Sušaku (1927), studije gradskih paviljona za Zagreb (1930), izložbeni paviljon u Zagrebu (1930), Banska palača u Splitu (1930), osnovne škole u Varaždinu i Splitu (1930, s M. Kauzlarićem), crkva na Sušaku (1931), Okružni ured u Mariboru (1934) i Sarajevu (1937), Oficirski dom u Zagrebu (1937), banka u Beogradu (1937), Obrtni dom (1937) i palača Gospodarske sloge (1938) u Zagrebu, termoelektrana »Zagorje« (1938–45) i hidrocentrala »Zavrelje« (1947).

LIT.: A. Wolf, Juraj Denzler, Alma mater croatica, 1939–40, 8. — A. Pasinović, Arhitektonika detalja, Telegram, 21. IV. 1967. — V. Bedenko, Sedamdesetpet godina prof. Denzlera, ČIP, 1971, 5. — T. Premerl, Od klasičnog reda do vlastite moderne, Kaj, 1977, 3–5. — S. Sekulić-Gvozdanović, Tri istaknuta djela iz opusa arhitekta Jurja Denzlera, Rad JAZU, 1978, 381. — T. Premerl, Kapelica na Sljemenu — cjelovito djelo moderne umjetnosti, ŽU, 1983, 35. — Isti, Hrvatska moderna arhitektura između dva rata, Zagreb 1990. — Arhitekti članovi JAZU, Rad HAZU, 1991, 437. T. Pl.

DEPOLO, Josip, likovni kritičar (Zadar, 10. IX. 1919). Studirao u Beogradu i Zagrebu. Bio je urednik partizanskih »Novosti« i »Ilustriranog